

НОВИНЕ ИЗ ДВАНАОЕСТЕ

ЈАНУАР/ФЕБРУАР/МАРТ 2024.
БРОЈ 1

О наслову

Када је реч о новитетима у нечему (новинама), онда ће акценат бити на средњем слогу, краткоузлазни (новине).

БЕОГРАДСКА
ГИМНАЗИЈА

Када је реч о штампаном медију, онда именицу користимо као плуралија тантум. Акценат је при том на првом слогу, краткосилазни (новине).

ЗА НАШ НАСЛОВ
УПОТРЕБИТЕ ОБА
АКЦЕНТА :)

Садржај

- **Школа некад и сад**
- **Свети Сава -
школска слава**
- **Путовања и посете**
- **Уметнички кутак**
- **Драмска секција:
представа „Дон Жуан”**

ВРЕМЕТЛОВ

ШКОЛА НЕКАД И САД

У свом шездесетогодишњем постојању у школи су биле честе промене које су настале услед измена у нашем образовном систему. Након промена у карактеру образовања, од 1987. године школа на одређени начин постаје **уникатна**.

„Једина у Београду имала искључиво занимање **културолошкојезичке струке**.”

Тада је образовала ученике за две струке: **културолог-сарадник**, а 1989. године добија и струку **глумац-луткар** које је било једино одељење у целој Републици.

За период од **1987. до 1990.** године може се рећи да представља прелаз од усмереног **ка класичном образовању**, школа поново постаје **гимназија**.

ШКОЛА ДАНАС

Данас 12. београдска гимназија је гимназија општег смера.

Такође, постоје посебна одељења за рачунарство и информатику.

Од школске 2018/2019. године, у склопу актуелне реформе гимназије, ученици првог и другог разреда наше школе похађају следеће изборне програме:

Језик, медији и култура, Уметност и дизајн, Примењене науке и Појединац, група, друштво.

А ученици трећег и четвртог разреда: Уметност и дизајн,

Примењене науке 1,
Примењене науке 2,
Методологија научног истраживања и
Религија и цивилизација.

Изборни програми базирани су на пројектној настави

Похађањем наведених изборних програма ученици формирају критичко мишљење, настоје да практично примене теоријско знање, баве се истраживачким радом, образују свест о неопходности интердисциплинарног приступа проблемима савременог света.

СЕКЦИЈЕ

Поред обавезног и изборног школског програма, негује се укључивање талентованих ученика у разноврсне секције у школи које подстичу њихову креативност, таленат и интересовања астрономско-географска, историјска секција, ликовна и новинарска секција, дебатни клуб, драмска секција, литерарни клуб, хор, ђачки парламент, еколошка секција и многе друге.

Свети Сава, школска слава

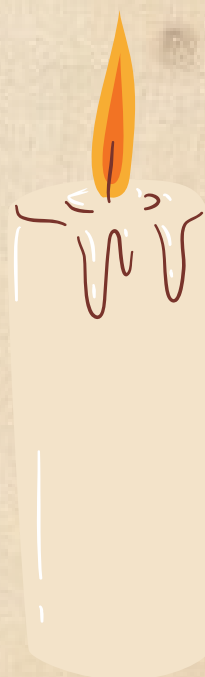
Дана 27. 1. 2024. у 11h одржана је прослава школске славе у „Дванаестој београдској гимназији”

Сечењем Славског колача,
химном и пригодним програмом,
ученици су обележили дан
Савиног постојања у нашој традицији

У програму су учествовали хор и ученици рецитаторске секције.

У част школске Славе,
присуствовали су
представници Општине
Вождовац, председница Ивана
Илић Томић, заменик
председника Слободан
Симоновић и члан општинског
већа, Љубиша Пејчић.

Рецитаторе је спремао наставник српског језика
Зоран Међедовић, док је хор спремала наставница
музичког васпитања Ивана Вранић Анђелић.

Journal

Путовања и посете

Посета Етнографском музеју

У оквиру изборног програма Уметност и дизајн, ученици 3.разреда посетили су Етнографски музеј са наставницом Ољом Бркић. Посета је организована у складу са истраживачким задатком „Спој традиционалног и модерног“. Имали су прилику да виде сталну поставку музеја и изложбе „Наслеђе“ и „Читање боја“.

Након посете музеју, ученици су дизајнирали одећу у складу са фолклорном естетиком експоната које су имали прилику да виде.

Посета музеју поште

У оквиру изборног програма „Језик, медији и култура” ученици I године посетили су ПТТ музеј.

Ученике је предводила наставница изборног програма Милена Радовановић.

Ученици су се лепо провели и сазнали на које начине су људи некада комуницирали.

Наше путовање

Екскурзија представља незаборавно и узбудљиво искуство за све ученике и професоре.

Почетком октобра 2023. године били смо на екскурзији у Источној Србији.

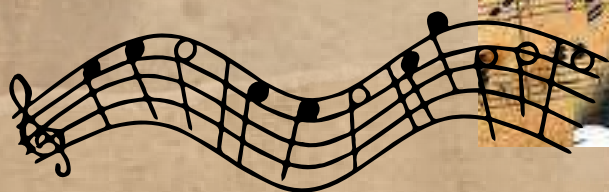
- Ово узбудљиво путовање обухватило је историјске знаменитости, предивну културу и природу. Наша авантура је почела у **Виминацијуму**, археолошком налазишту које чува остатке римске цивилизације. Посматрање ископина и шетња древним улицама нам је пружила увид о животу у римском царству. Посета овог археолошког налазишта нам је пружила додатно знање о историји и култури Рима.
- Након обиласка Виманцијума, наставили смо путовање до археолошког локалитета **Лепенски Вир**. Лепенски Вир је стар преко 9000 година и сведочи о најранијим европским културама. Архитектура и карактеристичне скулптуре оставиле су посебан утисак на нас.

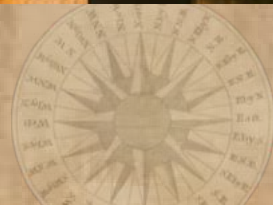
- Након Лепенског Вира упутили смо се у **Кладово** у ком смо били и смештени. Овај јединствен град се налази поред реке Дунав и познат је по томе што је један од најчистијих градова у Србији.

- Следећег дана смо посетили два изузетна града: **Неготин** и **Зајечар**.

Поред других знаменитости које смо обишли у Неготину, имали смо прилику да посетимо кућу нашег композитора Стевана Мокрањца.

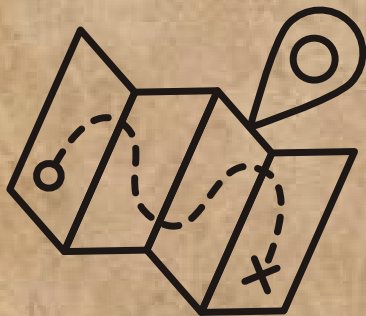
- У Зајечару смо имали прилику да посетимо **Народни Музеј** који нас је својом занимљивом изложбом заинтересовао за нашу следећу дестинацију; Фелих Ромулиану.
- **Фелих Ромулиана** је позната царска палата коју је изградио римски цар Галерије. Овај археолошки локалитет нам је пружио увид у раскошни живот римског цара.

- Путовање кроз Источну Србију не би било потпуно без обиласка **манастира Тумане** и **Сребрног језера**
- Манастир Тумане не само да је верско средиште већ и чувар традиције.

- Сребрно језеро је изузетно по својој природној лепоти.

- Један од највреднијих аспеката наше екскурзије је време које смо провели заједно. Испунили смо слободне време на разне начине; играли смо друштвене игре, слушали музику, шетали и делили искуства.

Смех, коментари, и заједнички доживљаји створили су незаборавне тренутке.

Ученици су поделили са нама своја искуства и доживљаје са екскурзије.

Које место које си посетио/ла је оставило највећи утисак на тебе?

- Лепенски Вир.
- Кладово.
- Виминацијум.

Које место ти је било најнеобичније?

- Феликс Ромулијана.
- Народни музеј у Зајечару.
- Лепенски Вир.

Да ли си упознао/ла неке нове другаре на екскурзији?

- Нисам, дружила сам се са другарицама из одељења.
- Не.
- Нисам.

Шта сте радили у току слободног времена?

- Гледале смо “Хари Потера” и слушале музику.
- Шетале смо обалом Дунава.
- Шетали смо по Кладову.

Једна ученица је одлучила да са нама подели једну смешну ситуацију са екскурзије:

- Другарица је закључала собу пре спавања, а ја нисам имала кључ, нисам могла да је пробудим па сам морала да преспавам у другој соби.

Имена интервјуисаних ученика нису наведена зато што су хтели да буду анонимни.

Одабрана
земља

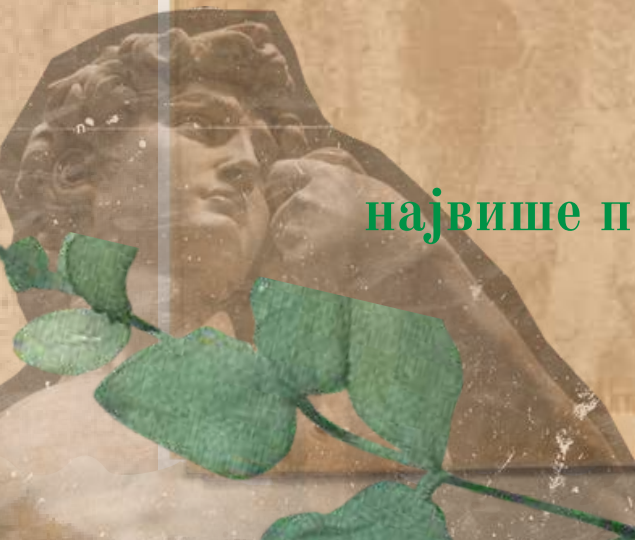
10 zanimljivosti o Italiji

Италија важи за једну од најлепших европских земаља. Чувена је по својим кулинарским специјалитетима, моди, дизајну, уметности и архитектури, те привлачи велики број туриста из целог света. За ову земљу везују се различите занимљивости, које вам доносимо у наставку текста.

1. Nutella води порекло управо из Италије. У Италији је 1951. године направљен намаз Supercrema, који је претеча данашњег најпознатијег крема на свету.

2. Италија је земља са највише познатих модних дизајнера у свету.

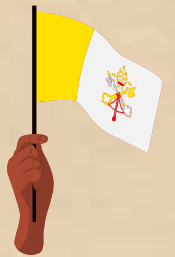

3. Прича **Авантуре Пинокија**, дрвене играчке која оживи и воли да прича лажи, је први пута објављена у италијанским првим дечијим новинама. **Carlo Collodi** написао је Пинокија 1880, а серијал се звао **Giornale per i Bambini**.

4. Национални цвет Италије је љиљан. Иако многи мисле да је ружа, љиљан је цвет Италије.

5. Држава Ватикан која се налази у центру Рима је најмања држава на свету.

6. Италија је земља с три активна вулкана – Етна, Стромболи и Везув.

7. Италија је на петом месту по посећености у свету!

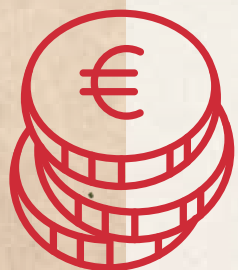

8. Италија је земља са преко 1500 језера

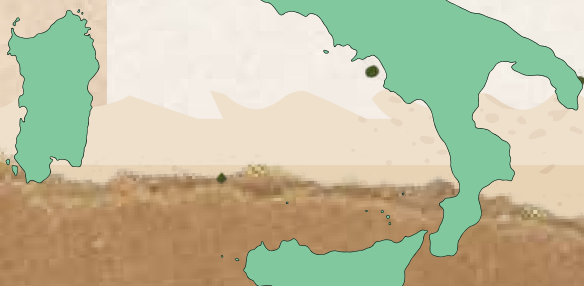
9. Mont Blanc је највиша планина у Италији. На 4808 метара надморске висине уједно је и највиша планина у Алпама. Налази се на граници између Италије и Француске.

10. Туристи баце преко милион евра годишње у фонтану ди Треви за добре жеље и лепе мисли! Отприлике 3000 евра кованица се сваки дан убацају у фонтану.

Un caro saluto e buona giornata tutti!

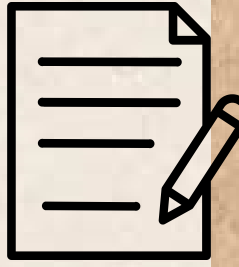

Одабрана
ЛИЧНОСТ

Вук Стефановић Караџић

Вук Стефановић Караџић рођен је у Тршићу, близу Лознице 1787. године, умро у Бечу, 7. фебруара 1864. године. Био је књижевник, филозоф, академик, српски лингвиста, филолог, антрополог, књижевник и преводилац.

Вук Стефановић Караџић је најзначајнији српски лингвиста XIX века, реформатор српског језика, сакупљач народних умотворина и писац првог речника српског језика. Најзначајнија је личност српске књижевности прве половине XIX века.

Вукова спомен-кућа у Тршићу

Учествовао је у Првом српском устанку као писар и чиновник у Неготинској крајини.

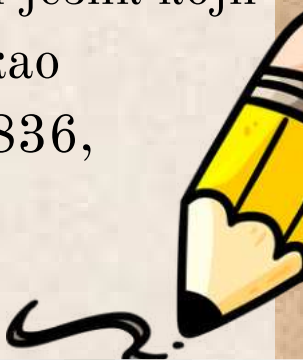
Након устанка преселио се у Беч 1813. године.

Упознао је Јернеја Копитара цензора словенских књига, на чији је подстицај кренуо у прикупљање српских народних песама реформу ћирилице и борбу за увођење народног језика у српску књижевност.

Вуковим реформама у српски језик је уведен фонетски правопис, а српски језик је потиснуо славеносрпски језик који је у то време био језик образованих људи. Тако се као најважније године Вукове реформе истичу 1818, 1836, 1839, 1847. и 1852.

ПИСМЕНИЦА
СЕРБСКОГА ЈЕЗИКА
ПО
ГОВОРУ ПРОСТОГА НАРОДА
НАПИСАНА
ВУКОМ СТЕФАНОВИЋЕМ
СЕРБИЈАНЦЕМ.

ГОДИНА 1847 –
ПОБЕДА ВУКОВЕ
РЕФОРМЕ

На народном језику објављена четири дела: „Нови завјет“ у преводу Вука Стефановића Караџића, „Рат за српски језик и правопис“ Ђуре Даничића, „Песме“ Бранка Радичевића (књ. 1) и „Горски вијенац“ (писан старим правописом) Петра Петровића Његоша.

УМЕТНИЧКИ
КУТАК

Марсел Дишан

Марсел Дишан (1887–1968) био је француско-амерички уметник чије су револуционарне идеје и авангардни приступ уметности имали дубок и трајан утицај на ток уметности 20. века.

Рођен 28. јула 1887. у Бленвил-Кревону у Француској, Дишан је одрастао у породици са уметничким склоностима; његова три брата и сестре — Raimond Duchamp-Villon,

Jackues Villon i Suzanne Duchamp-Crotti — такође су постали уметници.

Дишанов најиконичнији и контроверзнији допринос уметности дошао је са концептом "реадимејдс-а". Године 1913. представио је дело "Точак бицикла" - точак бицикла постављен на столицу, што означава почетак истраживања свакодневних предмета као уметности и доводи у питање традиционалне идеје о оригиналности.

Једно од Дишанових најранијих запажених радова било је „Акт који се спушта са степеница“ (1912), који је изазвао пажњу и контроверзе када је био изложен на сајму оружја у Њујорку 1913. Слика, коју карактерише динамичан приказ покрета, била је одступање од конвенционалних представа људске фигуре.

Када су 1917. године Сједињене Државе ушле у Први светски рат, Дишан је отишао у Париз, обновио је везе са дадаистима и тада је настала његова Ђоконда (Мона Лиза – прилог дадаистичком ругању и гневу против културе која је, по њима, била крива јер није спречила ужасе Првог светског рата.

У „редимејд” творевине спада и „L.H.O.O.Q.” која је уследила 1919, две године после Фонтане. То је репродукција Ђоконде којој је Дишан доцртао брчиће и брадицу, који су могли сугерисати и транс сексуалност, али већа провокација се налазила у скраћеници наслова рада „L.H.O.O.Q.” - што је било у духу оновременог аргоа („elle a chaud au cul”).

Године 1923. Дишан је одлучио да се дистанцира од света уметности, фокусирајући се на шах и друге интелектуалне активности.

Током овог периода, почео је да се бави надреализмом и одржава везе са различитим уметничким круговима.

Дишан је са Кејцом направио мултимедијални перформанс - концерт Реунион, у ком су они одиграли партију шаха, испод чије плоче су биле фотоелектричне ћелије, које су се тако активирале и производеле звук. Док су они повлачили фигуре, партија шаха се претварала у електронску музику, што је шездесетих био хит у авангардној музици, као и укључивање елемената перформанса.

Кејц је у музици доста придавао случајности, као што су Дишан и аутори колажа користили случајност у ликовним делима.

УЧЕНИЧКИ
РАДОВИ

Čovek bez dodira

Čovek bez dodira

Brada mu do nogu porasla

I nokti u kandze pretvorili

Bašta mu je već uveliko uvenula

Svaki cvet u njegovim hladnim rukama istrulio

Čak su i ptice

Čija pesma svakog jutra sunce budi

Bez traga nestale

Čovek kriknu glasom punim jada

"Avaj Bože sto mi ruke ove dadoše"

Brižnu u plač znajući da suze nece moći obrisati

Огњен Башић III/7

*Карвађо, Микеланђело
„Свети Јерошим у
медицинацији”*

Александра Поповић III/7

eiusmod lacinia at quis risus sed vulputate odio. Sed
**Пред једним уметничким
делом**

Људи су одувек желели да овековече свој лик тако да историја портретисања сеже у далеку прошлост. Захваљујући сликарима, многе личности прохујалих времена остале су упамћене. Мене је одувек привлачила представа људи из народа, непознатих јавности. Трагајући за делом о којем бих говорила, наишла сам на њу -

**„Девојку са
бисерном минђушом“,
слику Јоханеса Вермера, познатијом као
Мона Лиза Севера.**

**Претпоставља се да је овај
Холанђанин насликао своју
најстарију кћер Марију. Уметник
јој ипак није дао име, јер би јој то
одредило границу и временску
припадност.**

*euismod lacinia at quis risus sed vulputate odio. Sed
euismod lacinia at quis. Ut tellus elementum
quisque lacus sed turpis tincidunt id aliquet
fermen-
us cras
nitae et leo duis et diam
aculis eu non diam phasel-
dictum
aliamcorper sit amet
feugiat nibh
ing duis tris-
mauris nunc
la fames ac
mauris.
At*

Са тамне позадине беласа се њена порцеланска
пут, крупне, живе
очи, које само што не проговоре, док је комад
накита ту само као дар њеној
посебности. Имам утисак да то поигравање
Вермера са симболиком бисера као
новог живота, уметности, наде и младости, је
уствари жеља да нам покаже да је
младост сама по себи довољан елемент
инспирације. Зато је бисер стаклени
попут огледала у коме се осликава одраз њене
лепоте.

*euismod lacinia at quis risus sed vulputate odio. Sed
euismod lacinia at quis. Ut tellus elementum
lacinia lacus sed turpis tincidunt id aliquet
tortor massa ultricies mi quis. Magna fermentum
tortor. Egest sit amet tellus cras
tortor et leo duis et diam
tortor ac non diam phasel-
dictum*

Чедност је уоквирена нежним цртама на лицу
младе жене и ако се пажљиво
загледамо у њене широко, отворене очи,
угледаћемо нежне, паперјасте
трепавице, које додају израз крхкости, коју
младост поседује.

Марамом сликар је вешто сакрио боју њене косе.
То нагађање да је плава, црна, риђа или смеђа,
наводи ме на размишљање да је та девојка неком
невидљивом нити повезана са мном као
посматрачем. Гледа ме преко рамена, али имам
утисак да смо управо завршиле разговор и да смо
једна другу разумеле. То чини
универзалним, свевременским ову слику.

*euismod lacinia at quis risus sed vulputate odio. Sed
euismod lacinia at quis. Ut tellus elementum
lacinia at quis sed turpis tincidunt id aliquet
lacinia at quis. Magna fermentum
lacinia at quis. Etiam sit amet
lacinia at quis. Ut diam
lacinia at quis. Phasellus
lacinia at dictum*

Ово је пример како једноставност може постати ремек-дело само се понекад треба осврнути преко рамена и сагледати лепоту у нама.

Тај унутрашњи свет човека је и најбољи стимуланс за покретање инспирације уметника.

Вермерово размишљање ван оквира је учинило да је ово дело цењено и данас.

Порука мајстора овог невероватног портрета је да је свака жена бисер, непоновљив и посебан.

Са бисерном минђушом или без ње,
одувек је била она девојка,
чији је сјај очију
створио месечину.

Спој модерног и традиционалног

МАЈ 13 14
Уметност и дизајн

Вук Миленковић 3/2

Теодора Миликић 3/7

Јована Продановић 3/2

Софија Целатовић 3/2

Милица Ранчић 3/2

Јанко Станковић 3/6

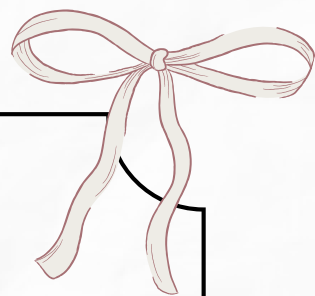
Миона Горановић 3/2

Драмска
секција

Дон Жуан

Жан Баптиста Мوليјер

ДОН ЖУАН

Премијера: 14. 12. 2023.

Адаптација: проф. Горан Павловић

Сценографија и реквизити: Катарина Михаиловић

Лица:

ДОН ЖУАН: Андреја Стевић

ЗГАНАРЕЛ: Петар Бјеличић

ДОНА ЕЛВИРА: Сунчица Симеуновић

ГУЗМАН: Јована Стојановић

ШАРЛОТА: Нађа Чејовић

ПЈЕРО: Никола Филиповић

МАТУРИНА: Марија Илинчић

ЛА РАМЕ: Борис Љубичић

ПРОСЈАК: Филип Милошевић

ДОНА КАРЛОТА: Милица Станковић

ДОН АЛОНЗО: Огњен Спасојевић

СТАТУА КОМАНДАНТА: Мара Пејановић

РАГОТЕН: Ниа Пешић

ЛА ВИОЛЕТ: Дијана Миленковић

ГОСПОДИН ДИМАНШ: Јана Милојевић

ДОН ЛУЈ: Петар Николић

ПРИВИЋЕЊЕ: Дуња Орлић

БОЖИЦА: Николина Младеновић

Треће емшовање: 03.03.2024.

*Драмска секција Дванаесте београдске гимназије изводиће
“Чекајући Годоа” на прослави Дана школе (09. 05. 2024.)*

Молијер представља Дон Жуана не само са најчешћим манама друштва, него и са спољашњом харизмом и посебним особинама. Он је страствен, директан и искрен у оквиру својих личних уверења. Главни проблем Дон Жуана лежи у чињеници да се толико усталио у својој унутрашњој раскалашности, да не може да је савлада. Према њему, цело друштво је опседнуто гресима и само лицемерје омогућава живот који је слободан од друштвене осуде и у коме је могуће пратити сопствене страсти. Бахатост, похлепа, ужитак контроле, пркошење другима зарад нас самих, представљају непоправљиву ману људског рода.

Комад са пет чинова, Дон Жуан, упечатљивог сценског збивања и виспрено вођеног дијалога заправо је приказ краја живота легендарног севиљског љубавника – Дон Жуана.

Професор Горан Павловић се драматуршки вешто опходи према овој теми, која је универзална и одише општом непревазиђеном истином - нико не може да се супротстави универзалним страстима, вечитим обманама и неухватљивим идеалима. Уметничка позадина комедије укључује истеривање правде и кажњавање свих негативних особина главног лика. У верзији представе Драмског клуба Дванаесте гимназије, завршетак је мало другачији. Дон Жуан, антипод егзистенцији и смрти, у завршној сцени симболизује неизбежност властите судбине. Жене о које се он огрешио узимају ствари у своје руке јер им је дојадило да чекају да га Бог казни.

- **Како је изгледао рад на представи, како сте урадили глумачку поделу?**

– Оно што је врло битан принцип у нашој секцији јесте да нема великих и малих улога.

Можда на почетку не изгледа свака улога важна, али управо интерпретатор те улоге има довољно слободе да је направи убедљивијом. У томе је драж испољававања глумачког талента.

Такође, желим да истакнем да се у нашој драмској секцији задржала и помало заборављена демократија, па се у креирању датих улога извођачи и међусобно допуњују.

- **Због чега сматрате важним да „Дон Жуан“ оживи на сцени управо са Вашом верзијом драме?**

– Молијер је своју верзију неодољивог развратника,

Дон Жуана, ставио у контекст најистакнутијих порока тадашњег француског друштва (доба владавине Краља Сунца) које је он кроз своје комедије транспарентно разоткривао.

Драж је у томе што код Дон Жуана имамо све ове мане у једној личности. Вероватно је због тога он у званичној верзији и најсуровије кажњен, наиме, спржиле су га муње. Што се тиче нашег Дон Жуана, код њега највише испливава његов нарцизам, лицемерство и бескрупулозност, све негативне особине које дакако ишту да буду кажњене, али не од божје правде, на коју је предуго чекати, већ од стране оних које је све време тлачио својим бесрамним лажима, а то су у његовом случају - жене. Тако да је овај феминистички завршетак представе, по мом мишљењу, више него логичан.

- **Да ли размишљате о томе да ову представу поставите и на неку другу сцену?**
 - На ту идеју сам дошао одмах након завршетка бриљантно изведене представе у Великој Сали Студенског културног центра. Јер, ови извођачи то заслужују након толико месеци марљивог вежбања. Ја лично покушавам да издејствујем Центар за културу “Влада Дивљан” који има огромну, феноменалну сцену са све шминкерницама у бекстејџу, што ће посебно обрадовати наше глумице.
- **Да ли имате у плану неке нове представе за ову годину?**
 - Ближи нам се јубиларна прослава Дана школе, за ту прилику ћемо се потрудити да спремимо *Бекешовог „Годоа”*, антидраму која поштује поменути класицистички принцип јединства места, времена и радње.

3. марша у 20 часова у сали Вождовачкој ценџра „Шумице“ одржана је хуманиџарна акција Дванаесџе беоџрадске ѓимназије у сарадњи са Градском оџшџином Вождовац.

Инџересовање за ѓредсџаву било је оџромно – џџо је ѓоказано расѓродајом свих караџа у само неколико дана. Поџражња за карџама ѓремашила је каѓациџеџе сале, џе су они, који нису успели да куѓе карџе, учесѓвовали у овој дивној акцији добровољним ѓрилозима за уѓрожену ѓородицу са Вождовца. Предсџави је ѓрисусѓвовало око 250 ѓуди.

Новинарска секција Дванаесџе
београдске гимназије
интервјуисала је ледаоце
након хуманитарног извођења
представе „Дон Жуан“
3. марта, у сали Вождовачког
центра „Шумице“.

Посетиоце смо ишли да нам
се представе, да одгледамо
своје улоге и како су дошли до
сазнања о нашој хуманитарној
акцији.

„Здраво, моја ћерка иџра у
 љредсџави ља сам џако
 сазнао, сви су били суџер.
 Када бих морао да
 изаберем омиљени гео,
 веровањно би био онај са
 сџаџуом.”

„Добро вече, ја сам мајка
 једне ог љлумица ља сам
 џако и сазнала за ово
 иџрање. Предсџава је
 била фанџасџична, љре
 свеџа свака часџ
 насџавнику који је ово
 орџанизовао и деџи која су
 била љенијална!”

„Ми смо ученице Осме београдске гимназије и наша професорка српској нас је упутила на ову предавању из два разлога. Први је зато што је чула дивне ствари о предавању, а други зато што је хуманијарна. Сви су нам се свидели, али посебно се издвојио слуша Дон Жуана. Свака час за све!”

„Здраво, ја идем у Чернаешћу београдску гимназију и сазнала сам за ову предавању преко другарице која у њој игра. Сви су били одлични, предавања је интересна, посебно је лепо што је хуманијарна. Мени се највише допао део са две девојке које су се свађале око Дон Жуана.”

„Ја сам Сања. Ово ми је групи људи да илeдам
иpедсiаву, огушевљена сам! Осећам се као да
сам илeдала иpофесионалну иpедсiаву,
иpедсiава, илума...све је сјајно! Волела бих и
иpећи људи да је оилeдам. Што се ииче
омиљенои лика, највише ми се доиао Пјер, ако
сам добро заиамшила име. Огушевљена сам
сiварно! Наравно, цело излаиање ми се доиало.
Ћерка ми илуми у иpедсiави, иа сам иако
иозвала још људи које иознајем да дођу.“

„Ја сам иензионер.
Предивни су ми уиисци!
Све ми је било сјајно,
најбоља је иорука
иpедсiаве и иа
млагоси, раздраианоси
на сцени. За данашње
извођење су ми јавиле
бивше колеиe из
Дванаесиe беоиpадске
иимназије.“

„Ја сам Наиаша, бавим се
клиничким исиишивањем.
Одлична је иpедсiава,
деца су одлично илумила.
Па не знам, не бих нишиа
иосебно издвојила. Све је
било добро! Муж ми ради
у школи, он нас је иозвао.
Баш је суиер! Треба још
иpедсiава да
орианизуиe.“

редакција

Огњен Башић

Уна Силевић

Татара Пољак

Невена Јовановић

Ања Бранковић

Наталија Ђекић

Елена Прекић

Ања Ђркић

